

Τον κόσμο αλλιώς να δεις

Στο συλλογικό έργο *Τον κόσμο αλλιώς να δεις* συμμετέχουν οι εξής μαθητές και μαθήτριες του 2^{ου} Δημοτικού Σχολείου Υμηττού:

ΣΤ' Τάξη:

Βάσιος Λεωνίδας, Βεκρή Ελένη, Δελλαπόρτα Αριάδνη, Καρούμπαλης Ιωάννης, Κλώνη Ελπίδα, Κολοκυθά Αλεξάνδρα, Κουλάφι Έλενα, Κούρος Σπυρίδων, Μπούτος Χρήστος, Νταμπέ Ζαννέτ, Παπαγιάννης Βασίλειος, Σακελλαρόπουλος Κωνσταντίνος, Σώκος Ευάγγελος, Φραγκούδης Νικόλαος.

Ε' Τάξη:

Ανδρεσάκη Ελένη, Βεΐζης Σεραφείμ, Δελλαπόρτας Απόλλωνας, Καλογήρου Χρίστος, Ξένου-Κοκολέτση Ιόλη-Μαρία, Σακελλαροπούλου Αικατερίνη, Σάνα Αμέλια, Σοφιμίτης Γρηγόρης, Σπανός Αναστάσης, Συρόπουλος Δημήτριος-Λουκάς, Τάλλιου Νεφέλη-Νεκταρία, Χριστοδούλου Αριάδνη, Χρυσικάκης Γεώργιος.

Συντονισμός και συγκέντρωση υλικού: Φραγκάκης Γιώργης (δάσκαλος ΣΤ' τάξης) και Ρανιέλα Ν. Αλιπράντη (δασκάλα Ε' τάξης).

Σελιδοποίηση, σχεδιασμός εξωφύλλου, επιμέλεια έκδοσης: Άγγελος Κούρος.

Ο τίτλος της συλλογής προέρχεται από στίχο της Αλεξάνδρας Κολοκυθά.

Το κόστος της έκδοσης ανέλαβε ο Σύλλογος Γονέων και Κηδεμόνων.

ISBN: 978-618-86689-3-5

Ιούνιος 2026

Το κόσμο αλλιώς να δεις

Εισαγωγικό σημείωμα κ. Γιώργη Φραγκάκη

Μια κινέζικη παροιμία γράφει ότι: «μια εικόνα λέει τόσα, όσα χίλιες λέξεις». Είναι αληθινή αυτή η ρήση. Αλήθεια, αυταπόδεικτη, είναι επίσης ότι: «χίλιες λέξεις μπορούν να χωρέσουν σε μια εικόνα».

Η ποίηση, λειτουργεί με πολλούς και διαφορετικούς τρόπους στη σκέψη αλλά και στην ψυχή του κάθε αποδέκτη. Άλλοτε δημιουργεί εικόνες, άλλοτε μορφοποιεί συναισθήματα, άλλοτε εκφράζει σκέψεις, άλλοτε εκφράζει τον μέσα μας κόσμο, άλλοτε φιλοσοφεί, ταράζει, ηρεμεί, προβληματίζει, ξυπνά, περιγράφει, δίνει μορφή και λόγο στο ανείπωτο. Ο κριτικός και συγγραφέας Ρένος Αποστολίδης μιλάει για «σκέψη που μελωδεί», ενώ ο καθηγητής Δημήτρης Λιαντίνης έχει μιλήσει για «νοητικές εποπτείες».

Κι ένα ποίημα, αν το δει κανείς με άλλο μάτι, θα διαπιστώσει ότι τις περισσότερες φορές είναι μια εικόνα, του μέσα ή έξω κόσμου, μια κραυγή, ένας ήχος, μια σιωπή, μια εποπτεία που μέσα στην απέριτη σιωπή του μας αφήνει να αφουγκραστούμε αυτό που έρχεται απ' τα βαθιά.

Στη συλλογή ετούτη τα παιδιά, για δεύτερη χρονιά ποιούν το ανείπωτο. Χίλιες λέξεις, χίλιες σκέψεις, αμέτρητα συναισθήματα, χώρεσαν σε μια εικόνα, αυτή του ποιήματος. Η επικαιρότητα, ο πόλεμος, η αναζήτηση της ευτυχίας, ο φόβος της καταιγίδας, οι σιές και η δημιουργία, βρήκαν μια θέση στο χαρτί έτσι όπως ζωγραφίστηκαν με την άκρη του μολυβιού τους. Ενδιαφέρουσες μεταφορές, νοητικές υπερβάσεις, αλλόκοτοι συνειρμοί, απρόσμενες οπτικές του κόσμου συνθέτουν τούτη τη συλλογή. Δεν μπορείς να μη ζηλέψεις τούτη τη δεξιοότητα των μικρών παιδιών, που καλλιεργήθηκε με πολύ άσκηση και υπομονή, να αποτυπώνουν τον μέσα τους κόσμο στο χαρτί.

Η συλλογή αυτή δημιουργήθηκε μέσα στις αντιξοότητες της εποχής και του δημόσιου σχολείου, καθώς το πραγματικό έργο του βάλλεται διαρκώς από την ανούσια λογική της διεκπεραίωσης, των μετρήσιμων κριτηρίων και της απαξίωσης που γεννούν τα πολιτικά διακυβεύματα της εποχής.

Είναι χαρά μας που και φέτος μοιραζόμαστε μαζί σας αυτή την πολύτιμη εργασία.

Εισαγωγικό σημείωμα κας Ρανιέλας Ν. Αλιπράντη

Ο Ιταλός παραμυθάς Gianni Rodari έλεγε πως «σχολείο ζωντανό και νέο μπορεί να είναι μόνο ένα σχολείο για δημιουργούς». Στο σχολείο μας έχουμε τη χαρά να το ζούμε αυτό με ποικίλους τρόπους. Ειδικότερα μέσα στην τάξη, ο χρόνος που δίνεται στους μαθητές για να εκφραστούν ποιητικά είναι χρόνος περισυλλογής, μνήμης, προβληματισμού και είναι απαλλαγμένος από την ανησυχία της σχολικής επίδοσης και της βαθμολογίας. Είναι καθαρά χρόνος δημιουργίας.

Ταυτόχρονα, ο χρόνος που αφιερώνεται στην ποιητική γραφή είναι άσκηση στα ουσιώδη, στην επιλογή νοήματος και λέξεων. Γιατί επιλέγοντας και συνδυάζοντας λέξεις οι μαθητές συνειδητά δημιουργούν ποιήματα και όχι περιγραφικά κείμενα. Δημιουργούν νόημα με υποκειμενική σημασία και όχι απλώς μεταφορά γνώσης. Κατανοούν ότι η ποιητική γραφή έχει μέσα της ρυθμό. Μέσα στους στίχους των μαθητών βρίσκουν καταφύγιο οι σκέψεις και τα συναισθήματά τους. Γι' αυτό πιστεύω πως στην περίπτωση της ποίησης που γράφεται από μαθητές ταιριάζει πολύ η ρήση του Οδυσσέα Ελύτη πως η ποίηση είναι «μια πηγή αθωότητας γεμάτη επαναστατικές δυνάμεις».

Χαρά ιδιαίτερη για μας τους εκπαιδευτικούς είναι όταν τα παιδιά, με αφορμή την ποίηση, μοιράζονται μαζί μας συναισθήματα και σκέψεις τους' όταν μας ενημερώνουν για την έμπνευση που είχαν να γράψουν και εκτός σχολείου' όταν χειροκροτούν το ποίημα του συμμαθητή τους και όταν βλέπουμε ότι απολαμβάνουν ποιήματα Ελλήνων και ξένων ποιητών στη διάρκεια του σχολικού προγράμματος.

Από όλες τις γνώσεις, που προσφέρει το σημερινό σχολείο στους μαθητές, πολλές θα τους συνοδεύσουν στα επόμενα χρόνια τους. Ελπίδα μας είναι, πως η εμπειρία ενός μαθητή να γράφει ποίηση αλλά και η αναγνωστική απόλαυσή της, είναι ένα βίωμα που θα τον συντροφεύει για πάντα.

Ρανιέλα Ν. Αλιπράντη

Δασκάλα Ε' τάξης

Εισαγωγικό σημείωμα κας Παναγιώτας Αγγελοπούλου

Τώρα αρχίζει το νέο σας ταξίδι
γεμάτο όνειρα κι ελπίδες.

Γεμάτη να είναι η ζωή σας
κι η χαρμολύπη ένα τραγούδι.

Κρατήστε σφιχτά τα όνειρα σας,
παλέψτε δίχως δεύτερη σκέψη,
μαζέψτε γνώση, μαζέψτε φίλους,
κι ό,τι ποθείτε απλόχερα η ζωή να δώσει.

Μη φοβηθείτε τα εμπόδια,
μη φοβηθείτε τις αποτυχίες,
όλα το θάρρος τα ξεπερνά,
ευχές μου όλες σας οι φιλοδοξίες!

Η Διευθύντριά σας
Πάγια Αγγελοπούλου

Εισαγωγικό σημείωμα Ἀγγελου Κούρου

ΣΤΟΝ ΑΚΡΟΚΟΡΙΝΘΟ

Ἀγγελου Σικελιανού

Στὸν Ἀκροκόρινθο ἔπεφτεν ἡ δύση
πυρώνοντας τὸ βράχο. Κ' εὐωδάτη
φυκιῶ πνοή, ἀπ' τὸ πέλαο, εἶχε ἀρχίσει
νὰ μεθᾶ τὸ λιγνὸ βαρβάτο μου ἄτι...
Ἄφροϊ στὸ χαλινάρι· κι ἀπ' τὸ μάτι
τ' ἀσπράδι ὄλο φαίνόταν· καὶ νὰ λύσει
τὴ φύχτα μου, ἀπ' τὰ γκέμια του γεμάτη,
πάλευε πρὸς τὰ πλάτη νὰ χιμήσει...
Ἦτανε ἡ ὥρα; Ἦταν τὰ πλήθια μύρα;
Ἦταν βαθιὰ τοῦ πέλαγου ἡ ἀρμύρα;
ἡ ἀναπνοή ἡ ἀπόμακρη τοῦ δάσου;
Ἄ! λίγο ἀκόμα ἂν κράταε τὸ μελτέμι,
ἤξερα ἐγὼ πῶς σφίγγεται τὸ γκέμι
καὶ τὰ πλευρὰ τοῦ μυθικοῦ Πηγᾶσου!

Ο μυθικός Πήγασος ἦταν το φτερωτό ἄλογο που μετέφερε τους ποιητές πάνω ἀπ' τη γη για να λάβουν το δῶρο του Ελικωνιάδων Μουσῶν, την ποιητικὴ ἐμπνευση.

Τα παιδιά ἔχουν ἕναν Πήγασο συνεχῶς δίπλα τους. Τα συνοδεύει το πρωὶ στο σχολεῖο, ἵπταται πάνω ἀπ' το θρανίο τους την ὥρα του μαθήματος, εἶναι μαζί τους στην επιστροφή, ξαπλώνει το βράδυ δίπλα ἀπ' το κρεβάτι τους. Μερικὲς σπάνιες πτήσεις αυτῶν των μυθικῶν πλασμάτων μπορεῖτε να δείτε σ' αυτό το βιβλίο χάρη στην παρότρυνση και τις οδηγίες των δασκάλων τους και χάρη στην ἀμέριστη αρωγή του Συλλόγου Γονέων και Κηδεμόνων που — για τετάρτη συνεχόμενη χρονιά — ἀνέλαβε το κόστος ἐκδοσης.

Μακάρι αὐτὰ τα μοναδικά, στη σύγχρονη ἐλληνικὴ βιβλιογραφία, βιβλία ποίησης μαθητῶν των δυο τελευταίων τάξεων του Δημοτικῶν σχολεῖου, να αποτελέσουν την ἀφορμὴ ὥστε να συνεχίσουν τις ἀνυψώσεις τους στην επικράτεια των Μουσῶν και να καταφέρουν να μάθουν πῶς σφίγγεται τὸ γκέμι και τὰ πλευρὰ τοῦ μυθικοῦ Πηγᾶσου!

Ἄγγελος Κούρος
Επιμελητὴς της ἐκδοσης

Το κόσμο αλλιώς να δεις

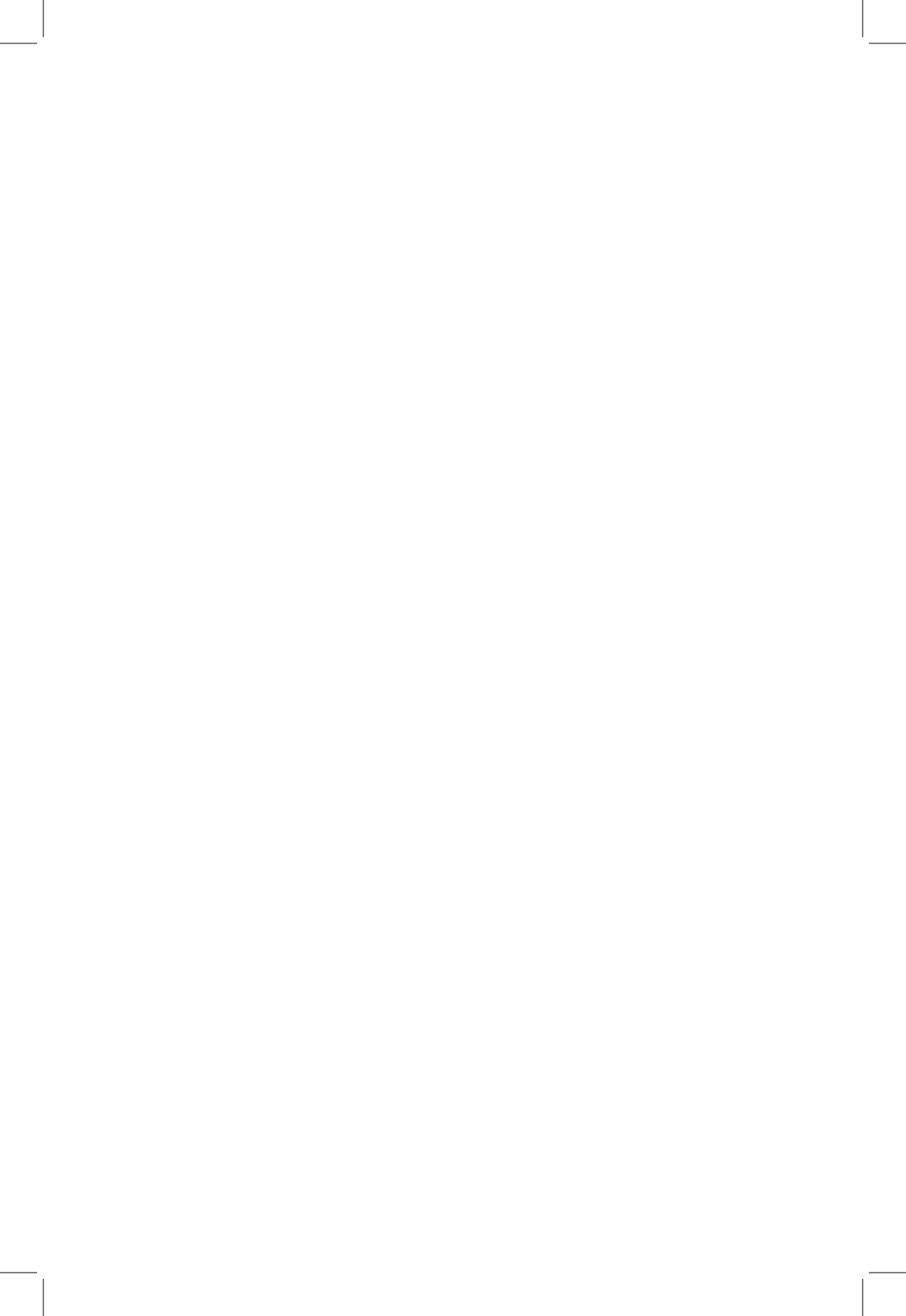
Βιβλία ποίησης του 2^{ου} Δημοτικού Σχολείου Υμηττού:

Το φως να περιμένει, 2023

Μπορούμε κι οι δυο, μπορούμε όλοι, 2024

Η φαντασία γαλαξίας, 2025

Το κόσμο αλλιώς να δεις, 2026

Αποφοίτηση

Συγινούμαι
κλαίω
μα δεν φοβούμαι,
αφήνω τα φτερά μου
πετάω,
πετάω στο φως,
στο άλλο φως
της γνώσης.

Κολοκυθά Αλεξάνδρα
13-6-2025

ΚΑΤΑΙΓΙΔΑ

ΣΤ' Τάξη

Καταιγίδα
 πλημμύρα, τρόμος,
 σιωπή, βροντές,
 τα πουλιά δεν κελαηδούν.

Φραγκούδης Νικόλαος

Καταιγίδα
 μια λαχτάρα, μια ελπίδα
 κι ένας φόβος.

Μπούτος Χρήστος

Καταιγίδα,
 τρόμος, σιωπή
 όταν ο φόβος σου γεννιέται
 είσαι μόνος.

Κουλάφι Έλενα

Μόνη μες στο σκοτάδι
 φόβος, σεισμός, μαχαιριά.
 Μες στον φόβο, σιωπή,
 τρόμος.

Κουλάφι Έλενα

Κεραυνοί, μπουμπουνητά
τα παιδιά φοβούνται,
πόλεμος,
μαύρος ο ουρανός
τα πουλιά εξαφανίστηκαν
έχει ησυχία.

Κλώνη Ελπίδα

Μια καταιγίδα,
όχι σαν όλες τις άλλες.
Μια καταιγίδα σκοτάδι
μια καταιγίδα βροντές.
Σιωπή.
Μια λάμψη στο τέλος
ελπίδα, υπομονή.

Βειρή Ελένη

Τα σύννεφα κραυγάζουν
φοβούνται, δακρύζουν
θύμωσαν
πλάνταξαν.
Φόβος των δέντρων
μελαγχολία της καρδιάς.

Παπαγιάννης Βασίλειος

Η καταιγίδα ήρθε
 όπως το σκοτάδι,
 ο φόβος.
 Πουλιά ψάχνουν φωλιά
 η καρδιά χτυπά δυνατά.

Δελλαπόρτα Αριάννη

Χωρίς την καταιγίδα, τι;
 Ο θάνατος; Η σιωπή;
 Ο φόβος ή ο τρόμος;
 Τα πουλιά δεν κελαηδούν.
 Μη φοβάσαι τις βροντές
 βροντούν τραγούδια,
 η σιωπή κυρίαρχη
 μέσα στο σκοτάδι.

Όταν η βροχή κυλά
 τα πουλιά ευγνωμονούν,
 όταν η βροχή κυλά
 τα δέντρα τραγουδούν.
 Υπομονή γλυκιά μου, υπομονή
 έρχεται βροχή.

Κολοκυθά Αλεξάνδρα

ΣΚΙΑΧΤΡΟ

ΣΤ' Τάξη

Το σκιάχτρο φοβισμένο
μην τοτσιμπήσουν τα πουλιά.
Μη μας φοβάσαι,
τους ανθρώπους.
Ναι;

Κλώνη Ελπίδα

Σκιάχτρο
τρόμος των πουλιών
η μοναξιά του.
Μια αγκαλιά που περιμένει
μια ψυχή
να του μιλήσει.

Παπαγιάννης Βασιλείος

Το σκιάχτρο μοναχό
κάθεται στο περιβόλι
μα γιατί φεύγουν όλοι;
Ψάχνει φίλους,
λίγη χαρά,
μοναξιά,
λύπη.

Κουλάφι Έλενα

Τρομακτικό σιάχτρο
 με τρομακτικό κεφάλι
 και τα χέρια ανοιχτά,
 μια αγκαλιά, αχ!
 Δεν με θέλουν τα πουλιά.

Καρούμπαλης Ιωάννης

Το σιάχτρο το 'στησαν εκεί
 με βαριά καρδιά
 τα πουλιά να διώχνει.
 Δεν ήθελε τη μοναξιά
 ένα φίλο συντροφιιά
 να δειπνίζουν αγκαλιά.
 Βρήκ' ένα πουλί
 χρόνο να περνούν μαζί.

Κολοκυθά Αλεξάνδρα

Το σιάχτρο μπήκε να φοβίσει
 και βγήκε με αναμνήσεις.
 Κάτι στα χέρια αν κρατείς
 να βρεις τρόπους να χαρείς
 με τον καλό τον τρόπο.

Ντάμπε (Dabe) Ζανέτ

Στο αμπέλι μοναχό
 από σιτάρι και σανό
 με καρδιά αετού.
 Στον ήλιο δεν το νοιάζει.
 Μια μέρα τρομερή
 φωτιά το τύλιξε
 κι ακόμα απορεί,
 γιατί;

Κούρος Σπύρος

Σσιάχτρο απέναντι,
 μοναξιά.
 Διώχνει τα πουλιά, μα άλλο θέλει.
 Σπουργίτια, κόρακιες
 κάνανε φωλιά
 και κολλάνε πάνω του.

Φραγκιούδης Νικόλαος

Το σσιάχτρο κάθεται
 περιμένει φίλο
 να μην φοβάται.

Δελλαπόρτα Αριάδνη

Σσιάχτρο,
 ένας φόβος στην καρδιά
 σου ρουφά χαρές.

Μπούτος Χρήστος

ΜΠΟΡΑ

ΣΤ' Τάξη

Κλεισμένα φυτά,
 μπόρα
 βροχή, κατακλυσμός
 μπόρα
 συννεφιασμένος ουρανός
 μπόρα
 από κοντά λεν άλλη ιστορία
 θα 'ρθει η ώρα.
 Θα λάμψουμε.
 Άραγε, θα μείνουμε κρυμμένοι;

Φραγκούδης Νικόλαος

Η μπόρα δεν είναι βροχή
 είναι το πότισμα της γης
 είναι ο θυμός του θεού, λεν οι παπάδες.
 Τι να πρωτοπιστέψω.

Φραγκούδης Νικόλαος

Καταιγίδα
 μαύρος ουρανός
 τα σύννεφα γιρίζα
 τι να πω.

Φραγκούδης Νικόλαος

Αστραπές, κεραυνοί
μπουμ – μπουμ
κλαίνε τα μικρά παιδιά
οι μεγάλοι σκέφτονται
την σοδιά απλωμένη
στης αυλής τη γωνιά.

Κουλάφι Έλενα

Η μπόρα μ' αγκαλιάζει
μ' αρνιέμαι,
κι αυτή ουρλιάζει.....

Κουλάφι Έλενα

Έξω ρίχνει κατακλυσμό
δεν το μπορώ
βγαίνω και ουρλιάζω
την αστραπή αγκαλιάζω.

Κουλάφι Έλενα

Κοιμόμουν
 μ' άκουσα κρότο,
 ξύπνησα
 είδα τον ουρανό
 μαύρο
 να τον φωτίζει
 το φεγγάρι και τ' άστρα.

Δελλαπόρτα Αριάδνη

Μπόρα, μπουμπουνητό
 βροχή ασταμάτητη
 κλαίνε τα μωρά
 πέφτουν κεραινοί
 οι ψυχές τους σιωπηλά χαμογελούν
 χωρίς να το καταλαβαίνουν.

Κολοκυθά Αλεξάνδρα

Μπόρα σιορπά
 βροχή ποτάμι
 κλαίει το παιδί
 και πληγώνει
 τη γωνιά της γης.

Μπούτος Χρήστος

(26-1-2026)

ΠΙΝΑΚΕΣ

ΣΤ' Τάξη

Ένας αέρας φυσά
το φόρεμα χορεύει
μες στην ερημιά.

Κουλάφι Έλενα

Μια ηλιαχτίδα στο σκοτάδι
σημαία περήφανη
ανεμίζει στην καρδιά.

Βεικρή Ελένη

Κίτρινα, κόκκινα
παίζουν
τα ρούχα στον αέρα
πίσω – μπροστά
στο σπίτι απλωμένα.

Σακελλαρόπουλος Κωνσταντίνος

Απλωμένα τα ρούχα
κίτρινα και μοβ
κι η κυρά
στο σπίτι μαγειρεύει.
Τα λιβάδια κίτρινα
απλώνονται παντού.
Πιο κει
νέοι
περνούν οι ποδηλάτες.

Φραγκούδης Νικόλαος

Μια μαύρη γάτα μιλά
στα κίτρινα λουλούδια
πάνω σ' όμορφο, μικρό τραπέζι.
Στην κίτρινη ερημιά
πουλιά μιλούσαν
ήσυχα.

Κλώνη Ελπίδα

Μπλε ο ουρανός
κι ασήμι η θάλασσα
περπατώ κι εγώ.
Κι αν έχει συννεφιά
θα κλαίει η φύση όλη
θα πάω σ' άλλο περιβόλι.

Κολοκυθά Αλεξάνδρα

Όμορφο κορίτσι
περπατά στην ακροθαλασσιά
σαν τις πέτρες φύτρωσε
σαν από σύννεφο είναι
κι η ψυχή της
φως κι όνειρο.

Κολοκυθά Αλεξάνδρα

Κίτρινα λουλούδια
 μπλε ο ουρανός
 όμορφη η μέρα
 παιδιά παίζουν και γελούν
 ασταμάτητα ποδηλατούν
 κι ο ήλιος λάμπει.

Κολοκυθά Αλεξάνδρα

Μια γιαγιά μ' άσπρα μαλλιά
 και μια γάτα.
 Πως περνάς;
 Σιωπή
 και σιγοκλαίει.
 Πήγε ο γιος της μακριά,
 έφυγε στην πόλη.
 Εκεί πόλεμος ολόκληρος
 πως θα επιβιώσει.
 Νέος εχθρός γεννιέται.

Κολοκυθά Αλεξάνδρα

Νιαουρίσματα της γάτας
 μελωδία της φύσης
 χρώμα των σπιτιών
 συναισθήματα αγάπης.

Παπαγιάννης Βασίλειος

26-2-2026

ΕΥΤΥΧΙΑ

ΣΤ' Τάξη

Ποτάμι ρέει μέσα μου
 το φως του ήλιου
 χαρά στον κόσμο μέσα μου
 παρέα στην καρδιά μου.

Μπούτος Χρήστος

Κελαρύσματα του ήλιου
 γύρω απ' τη φωτιά
 να με κάνουν στάχτη θέλουν.

Μπούτος Χρήστος

Ανεβαίνουν στο τρένο
 στιγμές υπέροχες,
 τα πουλιά κελαηδούν
 χωρίς να ξέρουν.
 Το κακό δεν ήταν μακριά,
 ευτυχία μεγάλη,
 το ταξίδι τελειώνει.
 Δεν φτάσαμε ποτέ.

Ντάμπε (Dabe) Ζανέτ

Ευτυχία ταξιδεύει απόκοσμα
 ατέλειωτο ταξίδι
 πετάει στ' αστέρια
 κι ύστερα στις καρδιές μας.

Παπαγιάννης Βασίλειος

Σφύριγμα τ' ανέμου ακούγεται
 παράθυρα ευτυχίας,
 αρκούν κάποιες στιγμές.
 Της ευτυχίας το τρένο
 ταξιδεύει
 σ' ένα κόσμο αόρατο
 που νιώθει η καρδιά.

Βειρή Ελένη

Περπατώ στην ακροθαλασσιά
 και χάνομαι,
 απόκοσμα.
 Ακούω θροϊσμάτα, δροσιά,
 άνοιξη είναι τώρα
 η ευτυχία χτυπά την πόρτα,
 έξω η μοναξιά.
 Γαλάζιος ουρανός
 φωνές παιδιών.
 Εδώ να μείνεις
 μ' ένα όνειρο μεγάλο.

Κολοκυθά Αλεξάνδρα

Θάλασσα γαλάζια
 τα σύννεφα δεν κλαίνε
 ο ουρανός πιο φωτεινός
 η ψυχή σου μάλαμα
 πεταλουδίτσες στον αέρα
 ευτυχισμένος κόσμος
 όνειρο η φύση
 τα λουλούδια ροζ, μπλε, μοβ
 σου μαλακώνουν την καρδιά.

Κολοκυθά Αλεξάνδρα

Τα μάτια σου,
 θυμίζουν τη θάλασσα,
 το κοράλλι,
 το θρόισμα των φύλλων
 κι μουσική,
 το βράδυ.
 Όνειρα πετάνε παντού
 ήχοι ακούγονται,
 κελαηδίσματα πουλιών.

Φραγκούδης Νικόλαος

Τα χρώματα μ' αγκαλιάζουν, όλα
 τα μετρώ
 μοβ, μπλε, ροζ
 όλα εδώ
 κι οι φωνές τους.

Κουλάφι Έλενα

Μύρισε γαλήνη
τα γαλάζια της μάτια
φωτίζουν τη δύση.

Κουλάφι Έλενα

Η θάλασσα το χειμώνα μένει μόνη.
Το μοβ των κοριτσιών,
των αγοριών γαλάζιο.
Ο φακός δίνει το φως,
την ψυχή ο άνθρωπος.
Οι πεταλούδες, μικρές – μικρές.
Ο βυθός μπλε – μπλε τα καλοκαίρια.
Μια μυρωδιά μυρίζει.
Ελευθερία,
δεν σου λένε τι να κάνεις.

Σακελλαρόπουλος Κωνσταντίνος

Άκουγα τις φωνές της άνοιξης
να ζωγραφίζουν τα λουλούδια.
Έβλεπα τα χρώματα
να πέφτουν απ' τον ουρανό.

Κλώνη Ελπίδα

Πουλιά κελαηδάνε
άνθρωποι γελάνε
παρέες εδώ κι εκεί
όλη η ευτυχία στη γη.

Βάσιος Λεωνίδας

Η ευτυχία κελαρύζει
μέσα στην καρδιά.

Δελλαπόρτα Αριάδνη

Ευτυχία,
ένας μαύρος εφιάλτης
που δεν τελειώνει
ποτέ.
Ταξίδι,
μαύρη ειρήνη.

Σώκος Ευάγγελος

(27-2-2026)

ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ

ΣΤ' Τάξη

Η ομορφιά
ένα κάστρο με τοίχους
που χτίζονται με σιωπή,
μέσα στο χάος,
σε ασταθείς βράχους,
μια νύχτα
που δεν ξημερώνει.
Η ασχήμια,
μερικές φορές
είναι αληθινή ομορφιά.

Βεκρή Ελένη

Οι δάσκαλοι
δεν είναι μόνο δάσκαλοι,
είναι και ποιητές.
Μικρά ανθρωπάκια εμείς
μας δίνουν αξία
μ' αγάπη
και λόγια σοφά.
Δεν περιμένουν μετάλλια και βραβεία.
Οι Δάσκαλοι.

Κολοκυθά Αλεξάνδρα

Ένα μικρό παιδί
κάποτε είπε
πως μια σάλα μεγάλη
θα χτίσει,
τον ήλιο να φτάσει,
τα σύννεφα, την ομορφιά.
Μεγάλο ταξίδι έλεγε
μα δεν τα παρατούσε,
χαρωπά πείσμωνε
τον κόσμο αλλιώς να δει.
Μεγάλη απόφαση
τα όρια να βρει.

Κολοκυθά Αλεξάνδρα

Μέσα μας η ομορφιά,
στη σιωπή και την γαλήνη.

Κουλάφι Έλενα

Δημιουργία,
χτίζεις κι ομορφαίνεις,
σιωπή κι όνειρο,
κόσμημα κι ομορφιά.

Παπαγιάννης Βασίλειος

Δημιουργία,
έναν νέο κόσμο,
αλήθεια και χαρά.
Ορίζοντας
μακρινής ελευθερίας.

Φραγκοῦδης Νικόλαος

Δημιουργία,
έναν χάρτη της χαράς.

Δελλαπόρτα Αριάδνη

(12-3-2026)

Γαλλικά

Μια γλώσσα ποίηση,
άσμα ὁμορφῶν λέξεων
χωρίς ἀντάλλαγμα
σαν ποιητές μεγάλοι.
Χρυσάφι δάσκαλοι.

Κολοκυθά Αλεξάνδρα

E' TAETH

ΘΑΛΑΣΣΑ

Ε' ΤΑΞΗ

Όταν το γκρι την κυριεύει
 εκείνη
 δεν φοβάται.
 Είναι δεμένη με τα δεσμά του ήλιου.
 Κεραυνοί την χτυπούν
 και πονάει, ηλεκτρίζεται.
 Φουρτουνιασμένη θάλασσα
 είν' η καρδιά του ανθρώπου
 φοβάται
 τη ζωή και
 το μέλλον...

Αριάδνη Χριστοδούλου

Η θάλασσα η μεθυστική
 με τα χίλια χρώματα
 έχει ζώα πάρα πολλά
 από την αρχαιότητα
 και κοχύλια ανοιχτά
 που σφυρίζουν μουσικά
 προσφέροντάς σου ηρεμία
 και μια αξέχαστη στιγμή.

Γιώργος Χρυσικάκης

Η θάλασσα είναι αιούραστη.
 Η θάλασσα είναι ατελείωτη.
 Χάνεται μες στα μάτια σου
 χωρίς να το φανταστείς.

Αναστάσης Σπανός

Η θάλασσα τραγουδάει
 βγαίνω να την απολαύσω
 ξαφνικά γίνεται μουντή
 όπως η ζωή, μέσα στις φουρτούνες
 μα πάλι θ' αλλάξει
 και θα γίνει αρμονική.
 Οι αστερίες, τα κοχύλια,
 τα κύματα
 που πηγαينوέρχονται ρυθμικά,
 τα δελφίνια με το γυαλιστερό τους χρώμα,
 βλέπεις δεν υπάρχει χώρος για λύπες
 και στενοχώριες
 τέτοιες μέρες.

Δημήτρης Συρόπουλος

Ήταν χειμώνας και η θάλασσα μουντή.
 Μα τώρα που είναι καλοκαίρι
 η θάλασσα αρμονική.
 Ανοίγω το παράθυρο.
 Ποιος να είναι εκεί;
 Η θάλασσα, μου λέει, η πολυταξιδεμένη.
 Είναι εκεί
 μιλάμε κάθε μέρα.
 Όταν φεύγει το καλοκαίρι
 την παίρνει ο αέρας.

Γρηγόρης Σοφικίτης

Ήταν Χειμώνας και η θάλασσα
 χόρευε πολύ γρήγορα.
 Ήρθε και η Άνοιξη
 και βαρέθηκε λίγο.
 Όταν ήρθε το Καλοκαίρι
 κουράστηκε, βλέπω.
 Τζαμάικα, Σαντορίνη
 και ύστερα Λευκάδα.
 Με τους φίλους της μαζί
 αν θέλουν γυρνάνε όλη τη Γη!

Απόλλωνας Δελλαπόρτας

Κύματα ρίχνει η θάλασσα
 κοχύλια να μαζέψω.
 Βουτάω μέσα, γνωρίζω δελφίνια.
 Δελφίνια μου, πάρτε με μαζί σας.
 Να μάθω να κολυμπάω σαν εσάς.
 Πάρτε με να παίζω μαζί σας,
 να μην μείνω μόνος.
 Τι κρίμα για μένα!
 Να κάνω κολπάκια στα νερά
 μαζί σας να μείνω
 για πάντα.

Αμέλια Σάνα

Τι ακούς μες στο κοχύλι;
 ρώτησα τον αχινό.

Τη γαλήνη, τη γαλήνη
 μου απάντησε αυτός!

Ήρθε ένα γοργό δελφίνι
 μ' ένα άλμα σαν χορό.

Το ρωτάω και το δελφίνι:
 -Πώς τον νιώθεις τον αφρό;

-Σαν ωραίο μαξιλάρι
 ολόασπρο και μαλακό!

Ιόλη Ξένου-Κοκολέτση

Το παράθυρο θ' ανοίξω,
 τη θάλασσα να δω
 τα κιάλια μου θα πάρω
 τα κοχύλια και τα ψάρια για να βρω,
 του ήλιου οι ακτίνες στο σπίτι μέσα θα μπουν
 με τον ήρεμο αέρα να συναντηθούν.

Ελένη Ανδρεσάκη

Το κοχύλι κρατώ
στο χέρι μου
το βάζω στο αυτί.
Τι ακούω;

Στη θάλασσα το βρίσκω
το παίρνω μαζί μου.
Πηγαίνω σ' ένα χώρο
για να έχει ησυχία.

Και ακούω προσεκτικά
Μια συνομιλία,
όχι κοχυλιών, ούτε αστεριών
αλλά καλών φίλων μου.

Κατερίνα Σακελλαροπούλου

Το μικρό κοχύλι θα κολυμπήσει σε θάλασσες
μικρές και μεγάλες
θα τρομάξει και θα αγαπήσει
ξέρει, όμως, ότι είναι καλό στο κολύμπι!

Το μικρό κοχύλι στη θάλασσα
το είδα να κουνιέται
και να χορεύει μες στη
ζεστή αγκαλιά της μητέρας του.

Νεφέλη Τάλλιου

Το δελφίνι
 μες στα κύματα παίζει
 σαν να καλπάζει
 το άλογο μέσα στο λιβάδι!
 Κι ο καρχαρίας παραμονεύει
 μέσα στα νερά
 σαν το λιοντάρι
 ανάμεσα στα χόρτα!

Τα κύματα που σιάνε
 στην ακτή
 σαν τον αέρα ρυθμικά
 ακούγονται ανάμεσα στα δέντρα!
 Κι είναι οι τσούχτρες
 ανάμεσα στα φύκια
 σαν τις τσουκνίδες κρύβονται
 ανάμεσα στα κρίνα!

Σεραφείμ Βεΐζης

Η θάλασσα
 τα ψάρια της, τα κοχύλια της
 όλα ήχοι, όλα ζωή.
 Η θάλασσα είναι φως
 είναι τα πάντα.
 Τα ζώα της και τα φυτά της
 ένας θαλάσσιος κόσμος
 με χαρές και λύπες.
 Η θάλασσα έχει κίνηση, έχει ζωή
 είναι από μόνη της ζωή.
 Η θάλασσα για μένα;
 Είναι η χαρά αλλά και το σκοτάδι.

Χρίστος Καλογήρου

ANOIEH

E' TAEH

Η Άνοιξη ήρθε. Μπορεί να μην
 είναι σαν τις άλλες
 είναι διαφορετική
 αλλά δεν θα είναι μόνη.
 Όταν θα έρθουν και οι άλλες
 θα χορέψουν μαζί της
 και θα γίνει γλέντι με λουλούδια
 και δεντράκια που έφυγαν με δώρα
 για να την καλωσορίσουν.
 Και όταν θα φύγουν θα καταλάβει
 ότι θα έρθει η στιγμή
 που θα προχωρήσει με τα
 χελιδόνια και τα λουλούδια.

Κι όταν θα ξανάρθει
 θα τη νιώσεις
 στο δροσερό αεράκι.

Νεφέλη Τάλλιου

Η Άνοιξη είναι
 η αναγέννηση των λουλουδιών,
 των καρπών και
 όλων των άλλων των καλών.
 Είναι όμως και
 ο δρόμος που περπατάς
 καθώς ποιήματα γράφεις με μίας.
 Συμπληρώνοντας το
 μονοπάτι της ποίησης
 αντικρίζεις την χαρά και χαμογελάς.

Γιώργος Χρυσικάκης

Η Άνοιξη θα 'ρθει
θα 'ρθει μια μέρα
μπορεί να αργήσει
αλλά θα έρθει
να σου δώσει χαρά
με τις ομορφιές της!

Αναστάσης Σπανός

Η Άνοιξη σου δίνει σκέψεις
σκέψεις λουλουδάτες
Ακόμη και στο βιβλίο
αν στενοχωρηθείς
η Άνοιξη θα σε ηρεμήσει.

Τα χελιδόνια είναι πάνω στο δέντρο
σου τραγουδάνε
μπορεί να είναι τραγούδι απλό
αλλά καταλαβαίνεις μια φίλια
δεν είσαι μόνος σου.

Η αληθινή φίλια
είναι σαν τα χελιδόνια
που πετάνε μακριά
αλλά πάντα επιστρέφουν
στις φωλιές τους την άνοιξη.

Κατερίνα Σακελλαροπούλου

Η Άνοιξη πάντα θα 'ρχεται
 κι όλοι με αγάπη θα την υποδέχονται.
 Όλοι τα ελαφριά τους θα φορέσουν
 και θα βγαίνουν έξω να παίζουν.
 Όταν η Άνοιξη έρχεται
 όλοι βγαίνουν για να ξεχαστούν.

Σεραφείμ Βεΐζης

Για την Άνοιξη γράφουν πολλοί.
 Μπορεί να μην είμαι ποιητής
 αλλά θα γράψω γι' αυτήν.
 Θα 'ρθει, θα φύγει και θα ξανάρθει.
 Γιατί τέτοια μέρα
 πόλεμο έξω να δεις
 ενώ μπορείς μια βόλτα να βγεις,
 να δεις συγγενείς
 και ποιήματα να χαρείς;
 Με τα χελιδόνια και με φίλους να αγκαλιαστείς
 και ιδέες να μοιραστείς.

Απόλλωνας Δελλαπόρτας

Η Άνοιξη ήρθε
 τα λουλούδια άνθισαν,
 οι παπαρούνες γέμισαν τον κήπο
 τα χαμομήλια μοσχομύρισαν
 και τα παιδιά
 άρχισαν τα βαρελάκια στις πρασινάδες
 ακούγοντας τα χελιδόνια να κελαηδάνε.

Την Άνοιξη
 στο μπαλκόνι θα κάτσω
 τα χελιδόνια να ακούσω
 τα χαμομήλια να μυρίσω
 κι ο αέρας να με χτυπά.

Ελένη Ανδρεσάκη

Η Άνοιξη είν' ομορφιά
 είν' απόλαυση,
 δεν έχει χώρο για λύπες
 τα λιβάδια ανθίζουν,
 όπως κι οι άνθρωποι.
 Απολαμβάνουν τα χελιδόνια
 που κελαηδούν ρυθμικά.

Δημήτρης Συρόπουλος

Σαν χελιδόνι θα πετάζω
στα σύννεφα, στον ουρανό.

Είμαι ένα άνθος, θα ανθίσω
όμορφο χρωματιστό.

Μια μαργαρίτα, δυο χελιδόνια
τρεις παπαρούνες και μια η Άνοιξη.

Έρχεται η Άνοιξη, τρέξτε
να προλάβετε, να πάρετε λουλούδια.

Στεφάνι όμορφο και μοσχομυριστό για την πρώτη του
Μάη.

Παιδιά, μεγάλοι, χελιδόνια
λουλούδια, πεταλούδες και τριζόνια

Έρθε η Άνοιξη, ελάτε
παιδιά, κορίτσια, αγόρια
σε μια σειρά.

Θα φύγει και θα 'ρθεί
σαν την αληθινή φίλια!

Ιόλη Ξένου – Κοκολέτση

Ο χειμώνας φεύγει,
τον σπρώχνει η Άνοιξη
με τα φυτά που ανθίζουν
κι ο ήλιος χαίρεται!

Ακόμα και τα χελιδόνια
ψαλιδίζουν το κρύο, τη μουντάδα, τη λύπη.
Όμως, δεν φοβούνται
γιατί έχουν την Άνοιξη βοηθό.

Την άνοιξη ανθίζουν τα λουλούδια,
κελαηδούν τα πουλιά
και θα νιώσεις
τη δροσιά ξανά.

Αριάδνη Χριστοδούλου

Η Άνοιξη
δεν είναι η λύπη.
Είναι η χαρά
και η αναγέννηση της φύσης.
Όταν θα έρθει η άνοιξη
τότε θα καταλάβεις
τι σημαίνει ζωή...

Γρηγόρης Σοφικίτης

Άνοιξη, όλα ξανά απ' την αρχή
 τα λουλούδια, τα δέντρα και
 τα χελιδόνια που μαζί τους φέρνουν το μήνυμα,
 το μήνυμα της Άνοιξης.
 Τα χαμομήλια, οι παπαρούνες,
 οι αμυγδαλιές κι όλες οι όμορφες μυρωδιές
 οι άνθρωποι νιώθουν όμορφα
 νιώθουν λύπη
 όλα υπάρχουν στην Άνοιξη.

Χρίστος Καλογήρου

Όταν ο χειμώνας φεύγει,
 πατά μακριά.
 Ο βασιλιάς της φύσης, η Άνοιξη, ανθίζει τα πάντα.
 Τα χελιδόνια μαζί πετούν
 να προλάβουν την ανοιξιότικη ζωή
 να μην κολλήσουν στην παγωνιά.
 Κι αν δεν προλάβουν, ξανά από την αρχή!
 Η Άνοιξη σιγά σιγά φεύγει
 αργά σαν τον αέρα. Μπαίνει το καλοκαίρι.
 Ακόμη υπάρχει χαρά σε όλη τη γη!

Αμέλια Σάνα

ΤΟ ΦΩΣ ΚΑΙ Η ΣΚΙΑ

Ε' ΤΑΞΗ

Με το φως
 Δίχως το φως
 δεν υπάρχει άνθρωπος
 Δίχως το φως
 δεν υπάρχουν λουλούδια και φυτά.

Με το φως
 υπάρχουν άνθρωποι
 Με το φως
 υπάρχουν λουλούδια και φυτά.
 Με το φως
 υπάρχουν όλα.

Σεραφείμ Βεΐζης

Η ηλιαχτίδα
 Περιπατώ μες στο σκοτάδι
 κι ένα φως με διαπερνά.
 Σαν ηλιαχτίδα που μου μοιάζει
 με χρυσαφένια πινελιά.

Κι όταν στα μάτια με κοιτάζει
 βλέπω τον κόσμο πιο όμορφο.
 Σαν το σκοτάδι τη σκεπάσει
 θα ψάξω να την ξαναβρώ.

Ιόλη Ξένου-Κοκολέτση

Το φως και η σιά

Το φως και η σιά
φτιάχνουν τη γαλήνη.
Καταλαβαίνεις ότι
το φως σε σκέφτεται
κι εσύ το ευγνωμονείς.

Το φως και τη σιά
μπορεί να τα βλέπεις ψηλά
αλλά ένα διαφορετικό φως
και μια διαφορετική σιά
βρίσκεται μέσα μας.

Το φως κι η σιά
ωραία συναισθήματα
το φως σου δείχνει
καινούρια αρχή
η σιά σε κάνει να νιώθεις σκοτεινά.
Κι αν στενοχωρηθείς
το φως θα σε σώσει.

Κατερίνα Σακελλαροπούλου

Ο ήλιος
Ο ήλιος κρύβεται μέσα στα σύννεφα.
Όταν δεν φωτίζει
ακόμα υπάρχει!

Αναστάσης Σπανός

Το φως είναι
 τα άνθη της ζωής...
 Είναι οι άνθρωποι
 που έχουν φως
 μέσα τους,
 είναι και το χαμόγελο
 που διαπερνάει
 φως χαράς
 σε όλους.

Γρηγόρης Σοφικίτης

Το φως τα φωτίζει όλα
 τ' άνθη, τα λουλούδια
 και τους ανθρώπους
 κάνοντάς τους
 να ξεχνούν
 τις σκοτεινές στιγμές.

Δημήτρης Συρόπουλος

Παρέα με τον ήλιο
 Κάτω από τον γαλάζιο ουρανό
 παρέα θα κάτσω με τον ήλιο τον λαμπρό,
 τη θάλασσα και τις παπαρούνες θα κοιτάμε,
 το νερό θα ρέει από τα φαράγγια
 και το φως του ήλιου
 θα μας έρχεται.

Ελένη Ανδρεσάκη

Φως, φωτισμένα λουλούδια
ο ήλιος, η θάλασσα και πολλά άλλα.
Χρυσό το σάρι, στα μάτια των ανθρώπων,
μόνο όταν υπάρχει φως.
Χρώματα πολλά
φωτίζονται με λαμπερό φως
αλλάζουν, χαίρονται.

Ευχάριστα συναισθήματα νιώθεις,
όταν το φως κατακρούτελα σε χτυπά.
Κι έτσι νομίζεις ότι πετάς!

Αριάδνη Χριστοδούλου

Το σκοτάδι και το φως
Η θάλασσα φωτίζει
και τα άνθη φωτίζουν.
Το φως τα φωτίζει όλα,
οι ηλιαχτίδες διατρέχουν
αυτόν τον κόσμο.
Το φως τα βλέπει όλα
μόνο το σκοτάδι
τα καλύπτει.

Χρίστος Καλογήρου

Το φως καμιά φορά
είναι κρυμμένο καλά.
Η ελευθερία και τα αγαθά
εδώ ήρθαν μαγικά
όμως για να τα πάρεις
πρέπει να παλέψεις γι' αυτά.

Απόλλωνας Δελλαπόρτας

Το φως σε βλέπει
όπου κι αν πας
διάφορες μορφές παίρνει
το βλέπεις και γελάς
από τον μεγάλο τον ποταμό
που χρυσός γίνεται στο λεπτό
ως το πιο ψηλό βουνό
που στον πάγο γυαλίζει
σαν ασήμι!

Γιώργος Χρυσικάκης

Ο ήλιος
 Τρέχα, ήλιε, μακριά
 απ' τα σύννεφα, να φανείς.
 Να φανούν οι ακτίνες σου
 που φωτίζουν τη γη.

Ήλιε μου, τρέχα να σωθείς
 απ' το σκοτάδι να κρυφτείς.
 Να λάμπεις σε όλη τη γη
 μέρα βράδυ.

Η λάμπα να προσπαθεί
 να γίνει πιο φωτεινή
 από σένα.
 Μα πάντα να χάνει!

Αμέλια Σάνα

Το φως θα το δεις
 όταν το χρειάζεσαι.
 Για την ώρα θα έχεις
 ένα σκοτάδι και τίποτα άλλο.
 Αν το πιστέψεις,
 δεν θα 'σαι
 πλέον στο σκοτάδι,
 μόνο στο φως!

Νεφέλη Τάλλιου

ΤΑΞΙΔΙ

Ε' ΤΑΞΗ

Το ταξίδι τρέχει...
αλλά εσύ δεν το φτάνεις
μπορείς όμως να πας
με τον δικό σου ρυθμό
Όλα απολαμβάνονται ήρεμα,
ταξίδι!

Ένα ταξίδι είναι όλη μας η ζωή
όποτε θέλουμε κάνουμε στάση
όποτε θέλουμε ξεκινάμε αλλά
όταν φτάσουμε στον προορισμό
όλο το ταξίδι τελειώνει.

Χρίστος Καλογήρου

Έχω πάει πολλά
πάρω πολλά ταξίδια
δεν θυμάμαι πόσα
μα ένα ξέρω καλά.
Ο προορισμός δεν είναι ο στόχος
είναι η εμπειρία!

Αναστάσης Σπανός

Πήγα στο παρελθόν
και είδα τα ταξίδια
που έκανα παλιά.

Ιταλία, Ισπανία, Γαλλία
πέρασα από τα πιο όμορφα μνημεία
και μουσεία
με μια μικρή σκέψη θα περάσω καλά.

Όλα τα ταξίδια
που έκανα μικρή
δεν θα τα ξεχάσω
όπου και να πάω

Είτε στο Ναύπλιο
είτε στα Γιάννενα
πάντα θα είναι
μέσα στην καρδιά μου.

Νεφέλη Τάλλιου

Η διάρκεια της ζωής
Αρχίζει ένα ταξίδι
μα το ταξίδι είναι
ατελείωτο
όπως ο δρόμος,
γλυκός ή θολός
όπως είναι
σβήνει τις μαυρισμένες εικόνες
και κρατάει τις φωτεινές.

Δημήτρης Συρόπουλος

Τη βαλίτσα μου θα ετοιμάσω,
 μέχρι τον ουρανό να φτάσω
 κι ύστερα στη θάλασσα θα πάω
 τα κοχύλια και τις πέτρες
 να ψάξω να βρω.
 Το ταξίδι για μένα είναι ευτυχία.
 Ελένη Ανδρεσάκη

Το ταξίδι είναι μεγάλο
 δεν υπάρχει τελειωμός.
 Το ταξίδι είναι μεγάλο
 και γι' αυτό προχωράς εμπρός.

Στα ταξίδια όλα τα καλά κρατάς,
 τα αρνητικά ξεχνάς.
 Το ταξίδι δεν είναι μόνο ο προορισμός
 είναι η διαδρομή, οι γνώσεις και ο ενθουσιασμός.

Σεραφείμ Βείζης

Ταξίδι είναι η ψυχή
 που και να φύγεις
 θα είναι εδώ
 θα βλέπει για σένα
 και θα σου λέει
 Οι δικοί σου σε θυμούνται;
 Θέλουν να σε ξαναδούν;

Απόλλωνας Δελλαπόρτας

Βαριέμαι να γράφω για ταξίδια
το αποφεύγω όσο μπορώ
τώρα όμως που ήρθε η ώρα
αναγκαστικά θα σας το πω.

Τα ταξίδια είναι ωραία
με σκοπό και προορισμό
κι όταν γυρνάς θα ανακαλύψεις
τον σοφό σου εαυτό.

Γιώργος Χρυσικάκης

Το ταξίδι δεν είναι μόνο η διαδρομή,
είναι και η εμπειρία που θα έχεις,
είναι τα όμορφα τοπία που θα δεις
αλλά πρόσεξε
μην ξεχάσεις το ταξίδι που έκανες
με τόσες αναμνήσεις
είναι κρίμα να το ξεχάσεις
γιατί τότε το ταξίδι είναι μάταιο.

Γρηγόρης Σοφικίτης

Το πρώτο ταξίδι σου αρέσει,
προχωράς και προχωράς
χωρίς σταματημό γι' αυτό που αγαπάς
γι' αυτό που νιώθεις .

Βλέπεις μια οικογένεια
στο πρώτο τους ταξίδι.
Νιώθεις ωραία.
Βλέπεις πως οι άλλοι άνθρωποι
έχουν στο μυαλό τους πολλές αναμνήσεις, πολλές αναμνήσεις,
πολλές χαρές.
Νιώθεις συναισθήματα πολλά.

Κατερίνα Σακελλαροπούλου

Μπαίνω στο πλοίο
με μια βαριά βαλίτσα περπατώ.
Ταξιδεύω σ' ένα φανταστικό νησί.
Υδρα το λένε.
Φτάνω εκεί.
Η ομορφιά της με κάνει να λιποθυμώ
κάθε φορά που ανοίγω τα μάτια μου.
Ταξιδεύω μέσα απ' τα όνειρά μου.
Ξυπνώ
και μαθαίνω ότι όλα ήταν ένα όνειρο.

Αμέλια Σάνα

Το ταξίδι της ποίησης
 Σαν διαβάσω ένα ποίημα
 ταξιδεύω σε μέρη διαφορετικά.

Στη θάλασσα, στον ουρανό,
 σ' ένα νησί φανταστικό.

Σε χώρες μακρινές με ήρωες
 σαν παραμύθι γιατί

η ποίηση είναι αεροπλάνο
 που σε ταξιδεύει.
 Ιόλη Ξένου – Κοκολέτση

Στο ταξίδι της ψυχής,
 σε έναν ήλιο που ανατέλλει,
 εκεί ψάχνω να το βρω
 το καλύτερο ταξίδι.

Θα με οδηγήει για πάντα στον προορισμό,
 που έψαχνα να βρω,
 που γαληνεύει την καρδιά και την ψυχή μου
 σαν τη θάλασσα του κόσμου
 που αγαπάει τους ταξιδιώτες.
 Όμως, όταν θα στερέψει
 τότε θα αγριέψει
 ο άνθρωπος αυτός
 που έχει για οδηγό το αιώνιο το ταξίδι γιατί η μισή
 από την χαρά του, δεν θα υπάρχει πια.

Αριάδνη Χριστοδούλου

IXNH

E' TAETH

Τα ίχνη των ανθρώπων υπάρχουν παντού
 κάποιιοι τα βλέπουν και κάποιιοι όχι.
 Τα ίχνη είναι παντού
 και τα δικά μας και Εκεινίου.

Η διαφορά των δυο αυτών προσώπων
 είναι τόσο δα μικρή.
 Τα ίχνη, όμως, όχι
 τα δικά μας είναι μικρά και Εκεινίου μεγάλα.

Σεραφείμ Βεϊζής

Χνάρια δεν είναι μόνο
 αυτά που αφήνεις πίσω καθώς περπατάς.
 Είναι και πράγματα
 που τα έκανες και
 τα έχεις αναμνήσεις
 καθώς γερνάς.

Γιώργος Χρυσικάκης

Τα χνάρια
 Ο χρόνος περνά γρήγορα
 σαν τα πουλιά που πετάνε μακριά
 ή σαν τα δικά μας πράγματα
 που τα δωρίσαμε σε άλλους.
 Τα χνάρια μου τα άφησα
 σε όσα μέρη πήγα
 και μια μέρα πάλι
 θα τα κάνω μια αγκαλιά!

Νεφέλλη Τάλλιου

Τα χνάρια του χρόνου
 Τα πάντα περνούν.
 Η ζωή τελειώνει μα
 κάτι αφήνεις πίσω
 σημαντικό ή και... ασήμαντο.

Θυμάσαι καλά και άσχημα.
 Από αυτά μαθαίνεις πάντα κάτι
 καινούριο, κάτι σημαντικό
 που θα σε συνοδεύει σε όλη σου τη ζωή.

Χρίστος Καλογήρου

Ανάμνηση
 Αχ, ανάμνηση...
 Μια λέξη... πολλά θα καταλάβεις.
 Ανάμνηση είναι
 οι χαρές και οι λύπες.
 Να ζεις με χαρά επειδή
 η ζωή γι' αυτό τον λόγο υπάρχει.

Γρηγόρης Σοφικίτης

Ο χρόνος περνάει
 Ο χρόνος περνάει, οι λύπες, οι αγάπες περνάνε.
 Ο χρόνος περνά όταν περνάς καλά.
 Πρέπει να σκέφτεσαι,
 να πιστεύεις στον εαυτό σου.
 Δεν τα καταφέρνεις; Δεν πειράζει, μη σταματάς.
 Όπως έκανα και σε τούτο το ποίημα!

Σακελλαροπούλου Κατερίνα

Οι αναμνήσεις οι καλές
δεν ξεχνιούνται με τίποτα.
Γι' αυτό να ζεις
κάθε μέρα
να αποικτάς νέες αναμνήσεις
έτσι όταν μεγαλώσεις
θα έχεις πράγματα να θυμάσαι.

Δημήτρης Συρόπουλος

Η μνήμη είναι φως σ' ένα τούνελ
μπορεί να 'χει πολύ σκοτάδι
αλλά έχεις την επιλογή
να κρατήσεις αυτό το φως.

Απόλλωνας Δελλαπόρτας

Το χνάρι δεν είναι για τη δόξα.
Είναι για τον κόσμο.
Είναι για το καλό του κόσμου.

Αναστάσης Σπανός

Ο χρόνος κι η μνήμη μάς ταξιδεύουν.
Ο χρόνος είναι δυο μικρά παιδιά
που τρέχουν ανέμελα
Ο χρόνος είναι οι αναμνήσεις
που μας θυμίζουν τα παλιά.

Ο χρόνος είναι πολλές φωτογραφίες
φθαρμένες, καμένες,
που μας θυμίζουν τα παλιά...

Ζούμε στον χρόνο,
ζούμε στο τώρα, στο μετά, στο τότε...
Θυμόμαστε το πριν, το παρόν
κι ονειρευόμαστε το μέλλον...

Αριάδνη Χριστοδούλου

Σε όλο τον κόσμο πήγα
τα χνάκια μου άφησα
από κλαδί σε κλαδί πηδούσα
κι έναν φίλο μου συνάντησα
κότσυφα τον έλεγαν
μαζί τραγουδάμε, παίζουμε και γελάμε
μόλις βραδιάσει, σπίτι γυρνάμε.

Ελένη Ανδρεσάκη

ΑΜΜΟΣ

Ε' ΤΑΞΗ

Η άμμος είναι άπειρη
σαν τα όνειρά μας, μα
καθώς τα εκπληρώνουμε
συνειδητοποιούμε ότι είναι
μόνο χαρά και ευχαρίστηση
κι όλα τα κάστρα που
χτίζεις καθώς μεγαλώνεις
αυτοί είναι οι πραγματικοί
θησαυροί της.

Γιώργος Χρυσικάκης

Πήγα πριν χρόνια στην παραλία,
γεμάτη με βράχια σκληρά
και πεταλίδες κολλημένες πάνω τους
σαν στρείδια.

Με τον καιρό
αλάτι και νερό τα αλλοιώνει.

Πήγα μετά από χρόνια στην ίδια παραλία
τα βράχια εξαφανίστηκαν
και χιλιάδες κόκκοι άμμου
εμφανίστηκαν.

Αριάδνη Χριστοδούλου

Η άμμος η ζεστή, να
 μας καίει το πόδι.
 Να μας κοροϊδεύει κι από πάνω,
 να τρέχουμε
 γρήγορα να ξεφύγουμε,
 μα πάντα χάνουμε.
 Να μπαίνω επιτέλους μες
 στη θάλασσα, βρεγμένη να βγαίνω έξω,
 να κολλάει παντού.
 Να θυμώνω με την άμμο, μα ακόμη
 φίλη να 'μαι μαζί της.

Αμέλια Σάνα

Η άμμος έχει θησαυρούς
 μα κανείς δεν το ξέρει

 Κρύβει πετράδια, βότσαλα
 μπορεί και μαργαριτάρια.

 Μαζί με αυτά κι άλλα
 πολλά πιο εντυπωσιακά.

 Αν τα αναζητάς
 πρέπει γρήγορα να τρέξεις.

 Το κύμα θα σε προλάβει
 και συ δεν θα τα πάρεις.

Σεραφείμ Βεϊζης

Είμαστε ένας κόκκος άμμου
 που προσπαθούμε να βρούμε στη θάλασσα. Όλοι.
 Είτε είμαστε χρώμα καφέ, ροζ ή χρυσό.
 Όλοι ίδιοι από καταγωγή.
 Πάντα θα θέλουμε να πάμε στη θάλασσα. Όλοι,
 όμως, θα βρούμε φύκια που μας εμποδίζουν.
 Αλλά θα βγεις, εάν θες και η ανταμοιβή αξίζει.
 Και πάλι όλα από την αρχή.

Απόλλωνας Δελλαπόρτας

Η άμμος καίει,
 η άμμος μιλάει.
 «Έλα να φτιάξεις κάστρα!»
 Είναι κίνηση της ζωής, συνεχώς αλλάζει
 αλλά το κύμα....
 η καταστροφή;
 Μα όχι
 το κύμα σμιλεύει,
 αποκαλύπτει
 κοχύλια και βότσαλα.

Χρίστος Καλογήρου

Ήρθε η ώρα να αφήσουμε τις αναμνήσεις,
 τις χαρές, τα καστράκια που μας χάλασαν
 τα μικρά παιδιά.
 Σαν μια χούφτα άμμο κι
 όλα πάλι απ' την αρχή.

Γρηγόρης Σοφιαίτης

Η άμμος είναι απέραντη
δεν ξέρεις που τελειώνει
Αν όμως, το βρεις
έλα να μου το πεις!

Μέχρι να το βρεις
παίξε, χόρεψε και
πού ξέρεις... σίγουρα θα τη βρεις!

Νεφέλη Τάλλιου

Με την άμμο δημιουργείς,
σε εμπνέει
είναι σαν τη ζωγραφική
αποτυπώνεις εικόνες
με μικροσκοπικούς κόκκους
με διαφορετικό χρώμα
ο καθένας
με διαφορετικό σχήμα.

Δημήτρης Συρόπουλος

Τα πατήματα στην άμμο
 είναι ατελείωτα,
 ο ήλιος
 μες στα κάστρα
 και τα δέντρα
 θα περάσει
 γιατί είναι έτοιμος
 για νέες εμπειρίες.
 Ο ήλιος πάνω από την άμμο
 κοιτάει ένα κοχύλι να βρει,
 να παίζει με το καβούρι
 που θα είναι κρυμμένο
 μέσα στο κοχύλι.

Ελένη Ανδρεσάκη

Στην άμμο περπατώ ξυπόλητη
 τρέχω παίζω κι είμαι δίπλα στην θάλασσα
 Δεν έχω φίλους αυτή τη στιγμή
 παίζω μόνη και τραγουδώ.

Στην άμμο κοιτάω κύματα
 και ακούω μόνο αυτά
 Δεν ακούω κόσμο.
 Αν κι έχει.
 Είμαι μόνη και τραγουδώ.

Κατερίνα Σακελλαροπούλου

Τα μάτια μου αν κλείσω
μέσα σε μια στιγμή
ταξιδεύω σ' έναν τόπο μαγικό!

Ακούω τη θάλασσα και νιώθω
την άμμο να καίει
από τις ακτίνες του ήλιου.

Που κάποτε πολύ παλιά ήταν
ένα βουνό όμορφο, καμαρωτό.
Τώρα πια έχει ο ήλιος βασιλέψει
και από βράχος έγινε άμμος.

Άσπρη, καφέ, κοκκινωπή
ένα το όνειρο
έναν ο κόκκος!

Ένα καστράκι θα χτίσω
πλάι στην ακρογιαλιά
κι όταν ο ήλιος βασιλέψει
θα 'ρθει η θάλασσα και θα το πάρει μακριά!

Αλλά εμείς θα συνεχίσουμε να προσπαθούμε
γιατί αυτή είναι η ζωή.
Τα καλά και τα κακά κάποια στιγμή
θα φύγουν και θα επιστρέψουν
όπως και η άμμος!

Ιόλη Ξένου – Κοκολέτση

Η συλλογή *Τον κόσμο αλλιώς να δεις* σε επιμέλεια των δασκάλων Γιώργη Φραγκάκη και Ρανιέλας Ν. Αλιπράντη και σελιδοποίηση, σχεδιασμό εξωφύλλου και επιμέλεια Άγγελου Κούρου τυπώθηκε και βιβλιοδετήθηκε με έξοδα του Συλλόγου Γονέων και Κηδεμόνων του 2^{ου} Δημοτικού Σχολείου Υμηττού σε χαρτί Chamois 100 γρ. στο τυπογραφείο Συνάμα, Μαυρομιχάλη 60, Εξάρχεια, τον Ιούνιο του 2026